Jb. des Stiftes Klosterneuburg NF 10 (1976) Abb. 1 zu
I. Peri, Das Hexaemeron Arnos von Reichersberg

Klosterneuburg, StiftsB, CCl 336 (Arno von Reichersberg, Hexaemeron), fol. 1v

mūdemeo ꝑsumo.habens ⁊ uerū ut factar. īmemetipso quedā exp̄imta tuę
ds grē. ut possim y debeā habundanter ēfidere. maxime tedicente. Quis fe
ē os hōis. aut fabricatus ē mutū ⁊ surdū. ut demē ⁊ cecū. nisi dns. Hā ⁊ in
dñe ds dedisti ut ēāq, dicere ex̄imtia qđ ide ꝑ
ter moy ses nemutere ē ꝑtīndebat meveu sacione sua dicēs. Obsecro dñe
n sū eloquens. abheri ⁊ nudi ēt. ecꝯ locutus es ad seruū tuū. impedicioris
y tardioris linguę sū. Suffero aū tume n̄ iuxt ī cōmunb eloquiis linguę
tarditatē. dū ifcās sermonb dōn semīā ꝓpicio defectionē. Sic ū exobedien
tia carnalis bē ēctarū assumo. ꝑsumens dedīo. ut ruus pāt berh inherens ue
tigūs. ꝓmo ītat exposīonis fundamtū uacuā deū physicat. simul ⁊ moral
sermonis parietes erigā. tandē ⁊ culmina allegorici seu mistici sēs cum
ta adx ⁊ ęcclīam referens. imponā. Velut si cēplem̄ faciē moy si elegantēp
moī physcella cirpea. dīn subnebula radiantē. ū uirtēi īndi ualeat. ēctioī
monte colloqntis. cū dño. ú ⁊ helias. simul apparuit. ú tanto erē cuncta splen
didiora. qntō aú ntate ꝓcedit umbra. Ita q, dño coopante hanc ꝑficiem expo
sitionē īnāut scē. imitantis. in sin opib spectabilē. q adipsa dignata fuerit
n taceam gtam. Cui ⁊ si ꝑ dicam. opa īdmisa. tn singule ꝑsone ītīntate qm
suū qđ obtinent indifferenter ꝑū. nta ⁊ seruant īoptime ꝑ unitēgū. Vbi gra;
ītime ēmia ⁊ pāt. ītime sabellū ut natalū differīnt. filī. ītime ip
sa. ut ⁊ ornatime ēatus. ītacedīnb differīnt. sp̄ē scē. Qđ ū fiat eu
dñi duce spū scō. una sermonis īgdiam. c

qđ moyses ꝓmus sit
apharū

R·P·M·O I·E·F·V·R.

Scien dum omnium prophetarum precipuum esse moysen. Cū enī pphetia ita ēplectat tēpa. pīs. pīcū ⁊ futūm. ꝑsīs. ū ē illud elisabeth dicentis ad mariam. unde hoc mihi ut ueniat mat dñi mei ad me. pīcū. ū ēadē ē seqntē pauca. sīt posita sub nomīe dicēs. ⁊ beata q ēdid. fuīū qm ꝑficient ea q dicta sūt ei a dño. Iste iure ītpp̄ha. s reputabit q deoīb hīs tēpīb pphasse īuenit. Pphaū nāq, dep̄tīo. ū. in isto lib capite digno dīstructo q, ītulē omia rēt tēpa dilatat. art. In pncipio ēaū. d. e. ⁊ v. De illo enī .ē pe dix ho. qm̄ n erat ho. Prophaū defuīo. ū ē illud. Prophām suscitab uob dns deīb uris. s. tāquā me. ipsū audietis. iuxta oīa q q̄cqnt uob. Prophaū dep̄sīti. ū ē illud qđ ait ad filios isr̄ patres ascendē ad po
sidendā tra. ēt ꝓceptū dñi. Cur īqt tn sīgdinem ubū dñi qđ uob n ce
det ipse p se. Volute ascendē n enī ē dns uobcū. ne cognoscatis cōa ii
mei sarīs. Igt ꝓpha ē. q dep̄tīo psīti ac futo spū ppheticō locut ē. Scien
dū tn q q duob tēpīb. p̄tīo ac p̄sīte. pphia etimologiā sui amittit uo
cabuli. Dr. enī. pphia qđ porro añ ꝑdicat futa. p̄tīta aū ul p̄sīntia n ꝑdicūt

qđ imdiū pphia uitꝑtatio
nē sui uocabuli pdat,

D. Teri, Das Hexaemeron Arnos. Reichersbg. in:
Jb. d. Stiftes Klosterneuburg N.F. 10 (1976)

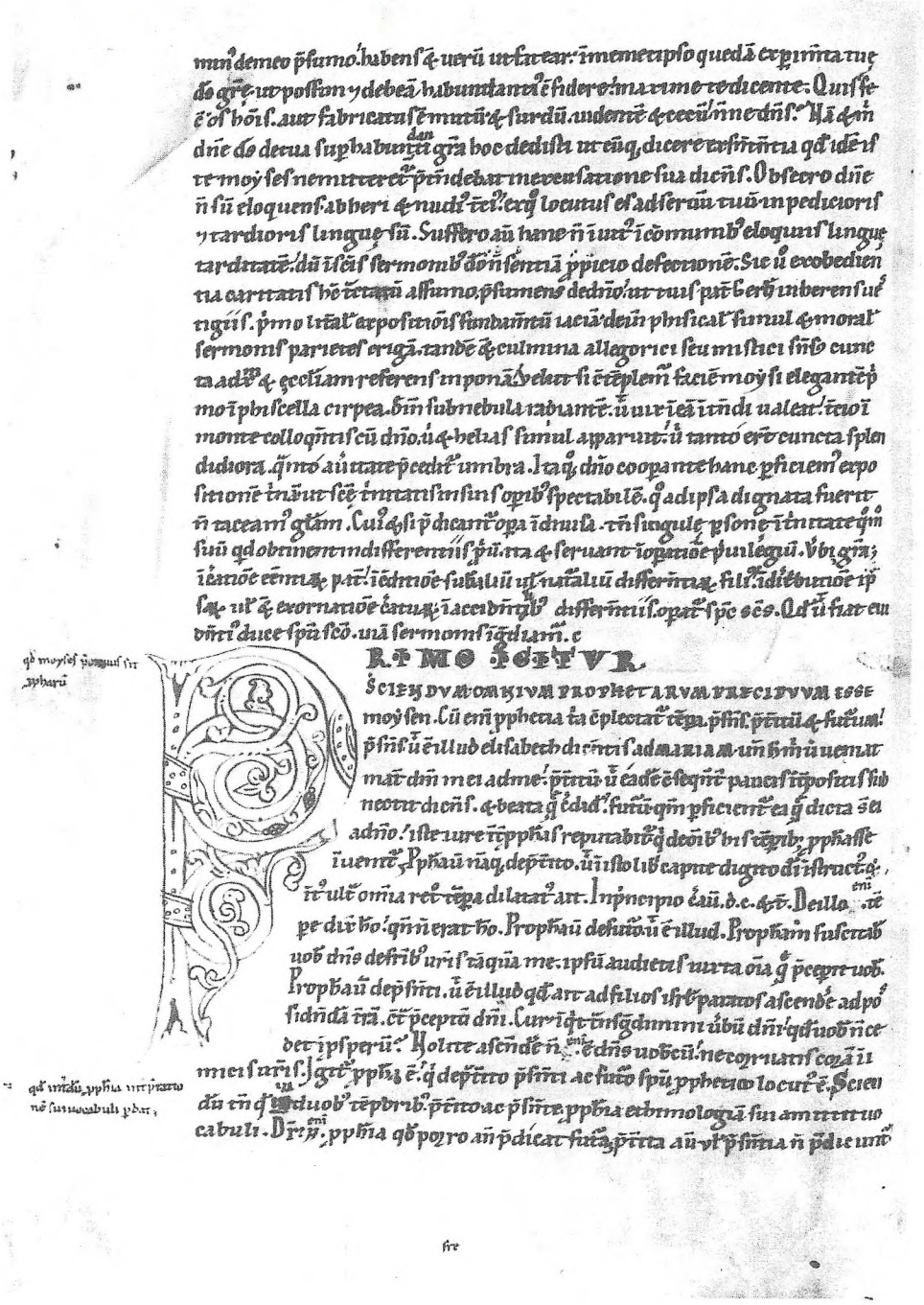

Abb. 1: Arno von Reichersberg, Hexaemeron. Stiftsbibliothek Klosterneuburg, CCl 336, fol. 1v.

33 x 22 cm; Schriftraum 22,5/26 x 16 cm

Jb. d. Schles. Klosterschr. N.F. 10 (1976) Abb. 2
z: J. Peri. Das Hexaemeron Amos v. Redersby

misterio honestandū. ut cū eēt in cēlo dñs uerus sūr̄is. uera hō futuꝝ habere stipan
tē sebi ne exercitū angloꝝ. hīc hōiū. deiū qa ēata ō. oīa ꝑfecit. si q̄dē ipse ē ubū patis
pqđ oīa facta s̄. yeū ipse dr̄ y facta sunt ipse mandauit & ēata ō. q̄đ in corde q̄dē
patīno abēno erat ola usū. s; eructante patre in ipsa ēgi uera mundi manifesta
tōne magistꝝ ē iuto ugimus eēnia. Tertio uī causa hōi specialr̄ ēpncipiū. eo qđ
salu — uis ei auctoꝝ existens noue sr̄ie ēatē ꝑncipiū. deq̄ dīc apls. Siq̄ in nova
ēatura uetā transierit ecce facta s̄ noua oīa. Qui tē in epla uidelicet ad hebreos
aliq̄s oīs s̄r̄ei modus q̄b filiꝰ ēatē sue maxime eū hōi ē ꝑncipiū ex ꝑsonr̄ dicens. De
cebat enī eū ppt̄ quē oīa y ꝑ quē oīa q̄ multos filios in glām adduxerat auc
torē salutis eoꝝ ꝑ passionē consūmari. Jq̄ qm̄ filiꝰ di pluribꝰ modis ēatus ē ēpnci
piū. q̄ uī pat̄ vt spūs scūs. uere eū absolute ꝑncipiū dr̄ solus ē filiꝰ intelligendus.

Cuius ꝑsonē spūs scūs ducat
spūs q̄ pat̄ aut filiꝰ

Quer̄ qua rone y ēcia deitate ꝑsona uocabulū sortiat spūs. ut de ipsa dicti
telligatur spūs dr̄ ferebat̄ sup aquas. cū nī sola ulla ꝑsona s; tota scā trinitas. unus ds
sit spūs. Qđ ipse in euglio uerit̄ loq̄ cū samaritana dignata testat. Spūs ē ds. y eos
q̄ adorare eū in spū oportet adorare. Hoc enī in ēta accipim̄ ut subiectū sit spūs y
ꝑdicatū sit ds. sy ds i subiecto. y spūs intelligat̄ in ꝑdicato quasi dictū sit ds ē spūs.

Solutio

Adq̄ dicendū. Ve q̄dē & in dubitanter uerā ipsi⁹ ūtatis testimoniū. tota scā trinitas
tē unū dñm. ee spīm. magr̄m hanc ēcia in trinitate ꝑsonā spūs obtinuisse uocabulū hīi
q̄ sit ei nata uī eēntia patis & filii eēntia subsistꝝ. s; q̄ sit ei oppio q̄ ie eēntia intelli
gat̄ patis ac filii oppiōe ie ꝑhen sibiliꝝ. Siq̄dē patis oppio que ie eēntia intelligit ēa
tura. oppio q; filii q̄ i subali ēatura. q̄ in trinitate dinoscit. ēta ac stabilis ē. ipsi s trinī
eēntiis uī subalib; differentiis ni recipientib; mai aut minꝰ. Verū spūs scī oppio. q̄ ibo
nitate hōnal ēatē. y accidētali toti nat̄ intelligit decore ēcia ē & quā habit ēcia sub
iecta recipiens mai aut minꝰ. tra uti nesciat ītidū ipse hō talib⁹ bonis adornat. ē
spūs sit putans se loq̄ i spū di. q̄ i suo loq̄r̄ ut nathan ꝑphē accidit. q̄ dō regi putanti se
loq̄ i spū di qđ edificatū s eēt domū dño p dr̄. q̄ eidē paulo p diuino correct spū ēt
dr̄. Dē oppio oīs mundana subtilitate atq̄ ipse adhuc bodie mū dns. Spūs ut uult spi
rat. y uocē. e. audis. yn scis unde uenat. q̄ q̄ uadat. Sic ē oīs q̄ nat ē ex spū. Hec. q̄. que
dā ie ꝑhēs sibiliꝰ altitudo uia. q̄ sapie. y scientie di. q̄re spūs is dignet magr̄ hō q̄ ut ū
y q̄re hō. y nullū. y q̄re ullū. m̄ yn m̄. y q̄re magr̄ m q̄m. Non solū au ie ēcia. eēntis. s; i
ipsa q; sup eēntia diuinitatis. subtilitas ac ꝑfunditas dinoscit. h̄ deq̄ loq̄m̄ scī spūs
oppiōis. Deq̄ dīc apls. Spūs. y. oīa scrutat. y ꝑfunda di. Sic ē enī spūs di ī dō mira
bilu q̄dā ac subtili oppiōis ut ute. q̄m & spūs hōis ē in hōie. Sic ē. nemo scit hōiū q̄ s
in hōie ē ni spūs hōis q̄ in ipso ē. ita nemo nouit q̄ di ē ni spūs di q̄ in dō ē. Siue q̄ legat ie ꝑhē
tis spūs di ut spūs dñi aut spūs scs. vt. y absolute spūs. sermone sep ēcia hī in trinitate ꝑsonā.
ītelligē spūs scs. maxime ū i hoc capite geneseos. ū nī ē dictū absolute spūs t spūs ds
s; spūs di ferebat sup aq̄s. e. y si eēntia nī ē pat̄s aut filii eēntia subsistꝝ ut porro q̄
una ē. y eadē ꝑsona eēntia. oppio tm̄ ei ut dictū ē inueni ie ꝑhen sibiliꝝ. C ū ūtro

Cuius ꝑcessionis uocabulū magis
ddūlū spūs scīm. q̄ adquire
re s q̄t

Schriftraum 22,5/26 x 16 cm

Klosterneuburg, Stiftsb., CCl. 336, fol. 4v ? kleiner?